

PROP DE VOSALTRES

Els carrers per Setmana Santa

Estimats diocesans:

En aquests dies previs a la Setmana Santa trobem un ambient de preparació d'aquesta gran festa a les parròquies i comunitats cristianes: s'organitzen els horaris dels actes litúrgics —recomanant l'assistència dels creients als oficis, que inclouen les confessions—, es preocupen de les activitats formatives i acompanyen les manifestacions públiques dels passos.

Durant aquesta preparació també hi ha tots els membres de les Confraries i Germandats, sobretot les seves

Juntes Directives, que volen tenir-ho tot a punt —materials i persones— perquè les processons pels carrers i places dels nostres pobles tinguin una perfecta organització i contribueixin a reforçar el motiu central de la Setmana Santa.

Els ciutadans, en general, també esperen amb alegria aquestes celebracions, bé perquè tenen uns dies de vacances per sortir dels llocs habituals de residència, bé perquè són espectadors respectuosos del misteri central de la fe dels cristians: la Passió, Mort i Resurrecció de Jesucrist. Hi participen contemplant-lo, hi assisteix recordant-lo i s'alegren de tenir un motiu més de festa als carrers i places com un element important de la cultura i de la tradició viscuda per tantes generacions anteriors.

I tot plegat com a manifestació pública de la fe dels cristians. Em sembla que no molestarà ningú que un grup social determinat ocupi un

espai públic en un uns moments concrets i expressi les seves conviccions amb valentia i profunda devoció, encara que és cert que la fe no s'esgota en un acte exterior. Els cristians som conscients que l'essencial radica en el nostre propi interior i és en el cor on neixen els impulsos per convertir-nos en millors seguidors del Crucificat quan afirmava i distingia en els evangelis entre el que surt de l'interior i l'interès pels actes externs fets per ser vistos per la gent. Nosaltres repetirem fins a l'avorriment que la coherència és bàsica en la vida cristiana i que el que celebrem al carrer ho hem de viure en el nostre interior. I això depèn de cadascú, però la manifestació al carrer ens permet recordar i ensenyar als altres la fe que professem, que celebrem i que compartim a les llars i a les parròquies, als col·legis i a les agrupacions festives.

Sabent el que és fonamental de la nostra fe, vull agrair l'entusiasme de tants cristians en la preparació dels passos i en l'assistència multitudinària als actes programats. Faig una crida cordial perquè cada dia augmenti el nombre dels qui es responsabilitzen d'aquestes organitzacions cristianes. Moltes vegades fa l'efecte que hi falta col·laboradors perquè, de manera egoïsta, preferim satisfer el temps lliure amb maquinetes i pantalles, oblidant la importància de la paraula i l'escolta, de l'acompanyament i la col·laboració amb persones que pensen i creuen el mateix, i desitgen donar-ho a conèixer a la nostra societat.

Crec encertat-la si dic que tots els que aneu a les processons feu un públic testimoniatge de la vostra fe. Ningú pot jutjar la intensitat del vostre compromís cristià. Però ens alegrem de l'augment, cada any, de la participació de confreres i del compromís en l'evangelització, que no és exclusiva de sacerdots i religiosos sinó de tots els batejats que s'exigeix en autenticitat amb el que celebrem, fidelitat amb el que prediquem i felicitat amb el que vivim. Que res ni ningú ens dificulti una sana i santa participació en aquests dies sants. Que els últims moments de la vida del Senyor siguin un model d'actuació per a tots els seus seguidors.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Recés de Quaresma a la Catedral

El bisbe Salvador va dirigir, el passat 5 de març, el Recés de Quaresma a la Catedral, just abans de la missa de les set de la tarda. Després d'un cant inicial i d'un parenostre, el bisbe va voler parlar dels sants com a models i com a persones de pregària. En concret, va parlar de sant Carles de Foucauld i la seva pregària de l'Abandó en mans del Pare Déu, i explicant alguns passat-

ges de la seva vida. En aquest sentit, va recomanar llegir vides de sants.

El bisbe Salvador també es va referir a la Quaresma com un regal del Senyor, instant els fidels a viure-la com un camí i com una crida personal, eclesial i bíblica. «Agraïm el pertànyer a l'Església i fem camí sinodal amb responsabilitat personal, però sentint-nos Església diocesana i universal», va dir.

CERCA DE VOSOTROS

Las calles en
Semana Santa

Queridos diocesanos:

En estos días previos a la Semana Santa hay ambiente de preparación de esta gran fiesta por parte de parroquias y comunidades cristianas. Estas organizan los horarios de los actos litúrgicos aconsejando la asistencia de todos los creyentes que incluyen las confesiones, se preocupan de las actividades formativas y acompañan las manifestaciones públicas de los pasos.

En la preparación también están todos los miembros de las Cofradías y Hermandades, sobre todo sus Juntas Directivas. Desean tener a punto todos los materiales y todas las presencias para que las procesiones por las calles y plazas de nuestros pueblos tengan una perfecta organización y contribuyan a resaltar el motivo central de la Semana Santa.

La sociedad en general también espera con alegría estas celebraciones, bien porque se conceden unos días de vacaciones para salir de los lugares habituales de residencia bien porque son espectadores respetuosos del misterio central de la fe de los cristianos: la Pasión, Muerte y Resurrección de Jesucristo. Participan contemplando, asisten recordando y se alegran de tener un motivo más de fiesta en las calles y plazas como un elemento importante de la cultura y de la tradición vivida por tantas generaciones anteriores.

Todo ello como manifestación pública de la fe de los cristianos. Me parece que a nadie molestará que un grupo social determinado ocupe un espacio público en unos momentos concretos y expresen sus convicciones con valentía y con profunda devoción. Si bien es cierto que la fe no se agota en un acto exterior. Los cristianos somos conscientes que lo importante radica en nuestro propio interior. Allí, en el corazón, es donde se disparan los impulsos para convertirnos en mejores seguidores del Crucificado quien ya lo afirmaba en los evangelios cuando distinguía entre lo que sale del interior y el interés por los actos externos para ser vistos por la gente. Nosotros repetiremos hasta la saciedad que la coherencia es básica para la vida cristiana. Lo que celebramos en la calle lo debemos vivir en nuestro interior. Esto último depende de cada uno y la manifestación en la calle nos permite recordar y enseñar a los demás la fe que profesamos, que celebramos y que compartimos en los hogares y en las parroquias, en los colegios y en las agrupaciones festivas.

Aceptando lo fundamental de nuestra fe, me satisface agradecer el entusiasmo de tantos cristianos en la preparación de los pasos y en su asistencia multitudinaria a los actos programados. Hago una llamada cordial para que cada día aumente el número de los que se responsabilizan de estas organizaciones cristianas. Muchas veces da la impresión de que hay carencia de colaboradores porque, con rasgos egoístas, preferimos satisfacer el tiempo libre con maquinillas y pantallas olvidando la importancia de la palabra y la escucha, del acompañamiento y la colaboración con personas que piensan y creen lo mismo deseando darlo a conocer a nuestra sociedad actual.

Me parece acertar si digo que todos los que acudís a las procesiones, hacéis un público testimonio de vuestra fe. No somos nadie para juzgar la intensidad de vuestro compromiso cristiano. Pero nos alegra la mayor participación de cofrades cada año y el empeño por la evangelización. Esto último no es exclusivo de sacerdotes y religiosos sino de todos los bautizados que se exigen autenticidad con lo que celebramos, fidelidad con lo que predicamos y felicidad con lo que vivimos. Que nada ni nadie nos dificulte una sana y santa participación en estos días santos. Que los últimos momentos de la vida del Señor sean un modelo de actuación para todos sus seguidores.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Processons i recolliment
per Setmana Santa

La Setmana Santa de Lleida, que s'obre diumenge que ve amb la celebració del Diumenge de Rams, té avui la seva primera cita amb el pregó a càrrec del doctor Joan Viñas, que es pronunciarà a la Seu Vella.

Diumenge que ve, a més de les tradicionals celebracions del Diumenge de Rams a totes les parròquies de la diòcesi, hi haurà la tradicional Processó de les Palmes, o de «la somereta», al barri de Pardinyes, a partir de les 11.30 hores davant de l'Església de Sant Salvador. A la tarda es fa la Processó de la Mare de Déu dels Dolors a partir de les 19.30 hores.

La Catedral de Lleida acollirà el Dimarts Sant, 4 d'abril, la Missa Crismal a les 19.00 hores. Abans, des de les 18.15 hores, hi haurà confessions. L'endemà, Dimecres Sant, la Confraria del Crist de l'Agonia organitzarà la Processó del Trasllat. A les 19.30 hores tin-

drà lloc la missa a l'Església de Sant Andreu i a les 20.00 hores es farà el trasllat del Crist de l'Agonia i la Mare de Déu de la Pietat des de Sant Andreu fins a l'Església romànica de Sant Martí, des d'on sortirà, el Dijous Sant a les dotze de la nit, la Processó del Silenci. La Confraria de la Casa d'Aragó farà la tradicional «rompida de la hora» i la «rompida del silenci» per obrir i posar fi a la processó.

El matí del Divendres Sant diferents parròquies de la ciutat de

Lleida organitzen Via Crucis pels carrers de la ciutat, mentre que a les nou del vespre sortirà des de l'Església de la Sang, la Processó solemne i penitencial del Sant Enterrament, organitzada per la Congregació de la Sang. Enguany, la Mare de Déu de la Soledat lluirà el seu mantell restaurat. La processó recorrerà l'avinguda Catalunya, els carrers Lluís Companys, Unió, Templers, Acadèmia, Alcalde Costa, i avinguda Catalunya fins a l'Església de la Puríssima Sang.

Caminada i pregària dels joves
a Butsènit

Vint-i-cinc joves convocats per la Delegació Pastoral de Joves del Bisbat de Lleida van participar, el passat 4 de març, en una Caminada de Quaresma a Butsènit. Els joves, la majoria dels

quals també es preparen per fer el Camí de Sant Jaume l'estiu que ve, van sortir des de la Casa de l'Església a les 7.50 del matí, on els va acomiadar el bisbe Salvador, que els va donar la benedicció i va resar amb ells el parenostre abans d'emprendre el camí. Els nois i noies van caminar primer fins als aiguamolls de Rufeia, on van fer diversos jocs i van compondre la paraula «camí» amb els seus cossos, per continuar la caminada fins a Butsènit. Un cop allà, van esmorzar i pregar a la Mare de Déu de Butsènit.

La caminada, que ha estat tot un èxit de participació i una experiència molt ben valorada pels participants, tindrà una segona edició l'1 de març de 2024.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «El discerniment és esgotador, però indispensable per a viure. Requereix una relació filial amb Déu. Déu és Pare i no ens deixa sols, sempre està disposat a acollir-nos. Però no imposa mai la seva voluntat. Per què? Perquè vol ser estimat i no temut» (31 d'agost).

@Pontifex_es: «Déu ens vol fills, no esclaus: fills lliures. I l'amor només pot viure's en llibertat. Per a aprendre a viure, cal aprendre a estimar, i per a això és necessari discernir» (31 d'agost).

@Pontifex_es: «Necessitem, avui més que mai, una litúrgia no mundana, sinó que elevi la mirada al Cel, per a sentir que el món i la vida estan habitats pel Misteri de Crist; i, al mateix temps, una litúrgia que no estigui allunyada de la vida» (1 de setembre).

@Pontifex_es: «Seguir Jesús significa prendre com Ell les pròpies càrregues i les dels altres, fer de la vida un do. Jesús ens diu això: viu l'Evangelí i viuràs la vida, no a mig fer sinó plenament» (4 de setembre).

Netegen la coberta de la Catedral

Personal tècnic de Medi Ambient i Sostenibilitat va realitzar, el passat 3 març, tasques de neteja de la coberta i de les torres de la Catedral de Lleida, principalment de les teulades i canaleres, de les restes orgàniques dipositades per les cigonyes que fan niu en aquest emblemàtic edifici. Les feines es van fer amb una gran grua amb una plataforma hidràulica, i amb diversos operaris que també van eliminar vegetació que creix de forma espontània entre les pedres de la catedral.

Aquesta neteja es fa periòdicament com a prevenció i amb l'objectiu d'evitar danys provocats pels excrements de les cigonyes, tant per l'acumulació de brutícia que implica, com pel pes considerable sobre la teulada.

La Catedral Nova és un edifici construït entre 1761 i 1781 i d'estil barroc, catalogat com a Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN).

Més «X» a l'Església a la declaració de la Renda

Ales portes de l'inici de la campanya de la Renda 2022, que comença el proper 11 d'abril i s'acaba el 30 de juny, la Conferència Episcopal Espanyola ha fet públiques les dades

referents a les aportacions a l'Església de l'exercici anterior, i recorda la necessitat de marcar la «x» a la declaració per ajudar a sostenir la tasca social que es fa en benefici dels més necessitats. En total,

7.421.925 persones van marcar la «x» de l'Església l'any passat en la seva declaració de la Renda corresponent a l'exercici de 2021, cosa que suposa, comptant les declaracions conjuntes, més de 8,5 milions de contribuents que confien en la labor de l'Església.

El nombre total de declaracions a favor de l'Església ha pujat en 84.201 l'últim any, dada que assenyala que creix el número de suports i els recursos per seguir al costat dels que més ho necessiten. En total, l'import en euros assignats a l'Església ha pujat a 320.723.062 euros, un 8,5% més que en l'anterior exercici.

En el rànquing de comunitats autònomes, Catalunya se situa la quarta amb més «x» a la casella a favor de l'Església, amb més de 620.000.

REFLEXIONS

Llàtzer, l'amic

Ja feia un temps que Llàtzer, de Betània, estava malalt. Jesús, pujant o baixant de Jerusalem, havia entrat a visitar-lo a ell i a les seves germanes. Les visites de Jesús sempre havien reconfortat tota la família.

Però arriba el dia que Llàtzer ha mort. Les germanes ho fan saber a Jesús, que estava lluny, a l'altra banda del Jordà, de missió apostòlica. Acabada la missió, surt cap a Betània, tot i l'oposició dels deixebles que ho desaconsellaven per por dels fariseus i mestres de la Llei.

Arribats al poble, Jesús troba un ambient de dol: Maria, la germana petita, estava feta un mar de llàgrimes. Marta, la germana gran, més serena, rebia el condol dels familiars i amics, vinguts a consolar-les.

L'anunci de l'arribada de Jesús l'omplí d'esperança i sortí corrents a rebre'l. Jesús tot just arribava a l'entrada del poble. A les primeres paraules, Marta ja manifesta els seus sentiments: «*Senyor, si haguéssiu estat aquí no s'hauria mort el meu germà*». Segueix un diàleg esperançador, en el qual Jesús parla de resurrecció i de vida: «*Qui creu en mi, encara que mori, viurà. I tot aquell que viu i creu en mi, no morirà eternament*». Jesús distingeix entre morir físicament —que ho fem tots— i viure en l'esperit. Qui creu en Jesús i viu seguint el seu ensenyament, encara que mori en el cos, com tot el que és material, el seu esperit no morirà mai. Una primera mort, la del cos, l'experimentem tots. La segona mort, la de l'esperit —és a dir, l'allunyament etern de Déu—, la sofreixen només els increients.

La resposta de Marta és contundent: «*Sí, Senyor, jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu*». Jo vull viure segons el vostre ensenyament. L'acte de fe de Marta obre la porta al miracle, a la resurrecció.

Des d'aquí, els esdeveniments segueixen un curs inaturable: Marta va a cercar la seva germana. Quan veu Maria i els acompanyants plorant, a Jesús se li escapen les llàgrimes i junts van cap a la tomba. La voluntat salvadora de Jesús, «*treieu la llosa*», troba oposició amb les evidències materials: «*Senyor, després de quatre dies, ja fa fortor*». Però el desig de donar vida de Jesús és més fort que les limitacions materials: «*Llàtzer, surt a fora*». I Llàtzer tornà a la vida.

El relat acaba amb unes paraules programàtiques de Jesús: «*Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar*». Trenqueu els lligams materials perquè el seu esperit voli a la vida veritable. Llàtzer, amic, viu per sempre.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé, més breu: Dn 13, 41c-62) / Sl 22 / Jo 8,1-11]. Sant Alexandre, soldat màrtir; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família.

28. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jo 8,21-30]. Sant Guntram (Gontran),

rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3,52-56 / Jo 8,31.42]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg. a Toledo.

30. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jo 8,51-59]. Sant Quirí, tribú romà, mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jo 10,31-42]. Sant Benjamí, diaca i mr. (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, vg. romana i mr.; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

1. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10-13 / Jo 11,45-56]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; sant Nuño Álvares Pereira, rel. carmelita.

2. ■ Diumenge vinent, Diumenge de Rams, Passió del Senyor (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mt 26,14-27,66 (o bé, més breu: 27,11-54)]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fundador dels Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard; sant Nicet de Lió.

Diumenge V de Quaresma (A)

COMENTARI

«Jo soc la resurrecció i la vida»

Una altra gran narració. El sentit és molt clar: Jesús és *la resurrecció i la vida*. Això li ho diu a Marta abans del miracle, però després ho corrobora ressuscitant el seu germà Llätzer. Un cop més, Jesús ens indica que les realitats autèntiques no són les d'aquesta terra; per això: *Llätzer el nostre amic, s'ha adormit; vaig a despertar-lo*. I un cop més els deixebles són incapaços d'entendre les paraules de Jesús en el seu sentit més profund. Jesús *es referia a la seva mort* [de Llätzer] però *els deixebles es pensaven que parlava del son ordinari*. Per això els hi aclareix: *Llätzer és mort*. I per dues vegades Jesús parla de *la glòria de Déu*. Amb la resurrecció, Jesús demostra que és Senyor de la vida i de la mort. Per això, fins i tot abans de la resurrecció li diu a Marta: *Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més*. Aquest és el gran missatge de Jesús. Per això ha dit: *M'alegro de no haver estat allà; serà en profit vostre, perquè cregueu*. I la fe és bàsicament creure que Jesús és l'enviat del Pare. Quan pregua abans de ressuscitar Llätzer, afirma: *dic això perquè la gent cregui que sou vós qui m'heu enviat*. De fet, el resultat final serà aquest: *Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria cregueren en ell*. L'anhel humà més profund és la victòria sobre la mort. Ja la primera lectura afirma clarament: *Poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida*. Déu és l'únic Senyor de la mort i de la vida, és l'únic que pot ressuscitar els morts com celebrem molt aviat durant les solemnitats del temps pasqual i durant tot l'any. El mateix ens recorda Pau: *L'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos terrenals*. Com a conseqüència vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit. Ja ara i aquí ja hem de viure com a ressuscitats, perquè realment ho som.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 37,12-14)

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

► Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-11)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 11,1-45) (Versió abreujada)

En aquell temps, [...] les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt.» Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.» [...] Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. [...] Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Li diu Jesús: «Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.» [...] Jesús [...] es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?» Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor». A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava.» Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llätzer no morís?» Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa.» Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort.» Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?» Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat.» Havent dit això cridà fort: «Llätzer, vine a fora.» I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.» Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

► Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 37,12-14)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo abriré vuestros sepulcros, y os sacaré de ellos, pueblo mío, y os llevaré a la tierra de Israel. Y cuando abra vuestros sepulcros y os saque de ellos, pueblo mío, comprenderéis que soy el Señor. Pondré mi espíritu en vosotros y viviréis; os estableceré en vuestra tierra y comprenderéis que yo, el Señor, lo digo y lo hago —oráculo del Señor—».

► Salmo responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,8-11)

Hermanos: Los que están en la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Pero si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justicia. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 11,1-45) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, [...] las hermanas de Lázaro le mandaron recado a Jesús diciendo: «Señor, el que tú amas está enfermo». Jesús, al oírlo, dijo: «Esta enfermedad no es para la muerte, sino que servirá para la gloria de Dios, para que el Hijo de Dios sea glorificado por ella». Jesús amaba a Marta, a su hermana y a Lázaro. Cuando se enteró de que estaba enfermo se quedó todavía dos días donde estaba. Solo entonces dijo a sus discípulos: «Vamos otra vez a Judea». [...] Cuando Jesús llegó, Lázaro llevaba ya cuatro días enterrado. [...] Cuando Marta se enteró de que llegaba Jesús, salió a su encuentro, mientras María se quedó en casa. Y dijo Marta a Jesús: «Señor, si hubieras estado aquí no habría muerto mi hermano. Pero aún ahora sé que todo lo que pidas a Dios, Dios te lo concederá». Jesús le dijo: «Tu hermano resucitará». Marta respondió: «Sé que resucitará en la resurrección en el último día». Jesús le dijo: «Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre. ¿Crees esto?» Ella le contestó: «Sí, Señor: yo creo que tú eres el Cristo, el Hijo de Dios, el que tenía que venir al mundo». [...] Jesús se conmovió en su espíritu, se estremeció y preguntó: «¿Dónde lo habéis enterrado?». Le contestaron: «Señor, ven a verlo». Jesús se echó a llorar. Los judíos comentaban: «¿Cómo lo quería!» [...] Jesús, conmovido de nuevo en su interior, llegó a la tumba. Era una cavidad cubierta con una losa. Dijo Jesús: «Quitad la losa». Marta, la hermana del muerto, le dijo: «Señor, ya huele mal porque lleva cuatro días». Jesús le replicó: «¿No te he dicho que si crees verás la gloria de Dios?» Entonces quitaron la losa. Jesús, levantando los ojos a lo alto, dijo: «Padre, te doy gracias porque me has escuchado; yo sé que tú me escuchas siempre; pero lo digo por la gente que me rodea, para que crean que tú me has enviado». Y dicho esto, gritó con voz potente: «Lázaro, sal afuera». El muerto salió, los pies y las manos atados con vendas, y la cara envuelta en un sudario. Jesús les dijo: «Desatadlo y dejadlo andar». Y muchos judíos que habían venido a casa de María, al ver lo que había hecho Jesús, creyeron en él.